

ชื่อโครงการ : การศึกษาประสิทธิภาพการย่อยสลายของถาดเพาะกล้าที่ผลิตจาก
 ก้อนเชื้อเห็ดเก่าและเส้นใยปาล์มน้ำมัน

ผู้รับผิดชอบ : นายปกป้อง แก้วอัมพร
 นายกรวิชญ์ เพ็ชรทิพย์
 นายเอกกวิน พริกเบญจะ

ครูที่ปรึกษา : นางเจนจิรา เกื้อเพชรแก้ว
 นายจักรชัย ชีวสุรภัทร
 นางสาววิภาวี แก้ววิจิตร

ปีที่ศึกษา : 2569

สถานศึกษา : วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบการย่อยสลายของถาดเพาะกล้าที่ผลิตจากสัสด่วนก้อนเชื้อเห็ดเก่าและเส้นใยปาล์มน้ำมันที่แตกต่างกัน ได้แก่ 4 สูตร คือ T1 (0:100), T2 (25:75), T3 (50:50) และ T4 (75:25) โดยดำเนินการผลิตถาดเพาะกล้าขนาด 30 หลุม สูตรละ 1 ถาด แบ่งการทดลองเป็น 3 ส่วน และทำการฝังดินลึกประมาณ 5 เซนติเมตร ระยะเวลา 35 วัน เก็บข้อมูลทุก 7 วัน โดยชั่งน้ำหนักก่อนและหลังการทดลอง เพื่อคำนวณร้อยละการย่อยสลาย ผลการศึกษาพบว่า ถาดเพาะกล้าทุกสูตรสามารถย่อยสลายได้ตามธรรมชาติ โดยอัตราการย่อยสลายเพิ่มขึ้นตามระยะเวลาการทดลอง และมีความแตกต่างกันตามสัดส่วนวัสดุที่ใช้ โดยสูตร T4 มีอัตราการย่อยสลายเร็วที่สุด รองลงมาคือ T3, T2 และ T1 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาความเหมาะสมในการใช้งานจริง พบว่าสูตร T2 มีความเหมาะสมมากที่สุด เนื่องจากมีความสมดุลระหว่างความแข็งแรงและการย่อยสลาย สามารถใช้งานในการเพาะกล้าได้หลากหลายชนิด และสามารถย่อยสลายได้หลังการใช้งาน

สรุปได้ว่า การเพิ่มสัสด่วนก้อนเชื้อเห็ดเก่าส่งผลให้อัตราการย่อยสลายของถาดเพาะกล้าเพิ่มขึ้น และสามารถนำวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาเพิ่มมูลค่าในการผลิตถาดเพาะกล้าย่อยสลายได้ ซึ่งเป็นแนวทางที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน

คำสำคัญ (Keywords)

ถาดเพาะกล้า, ก้อนเชื้อเห็ดเก่า, เส้นใยปาล์มน้ำมัน, การย่อยสลาย, วัสดุชีวภาพ